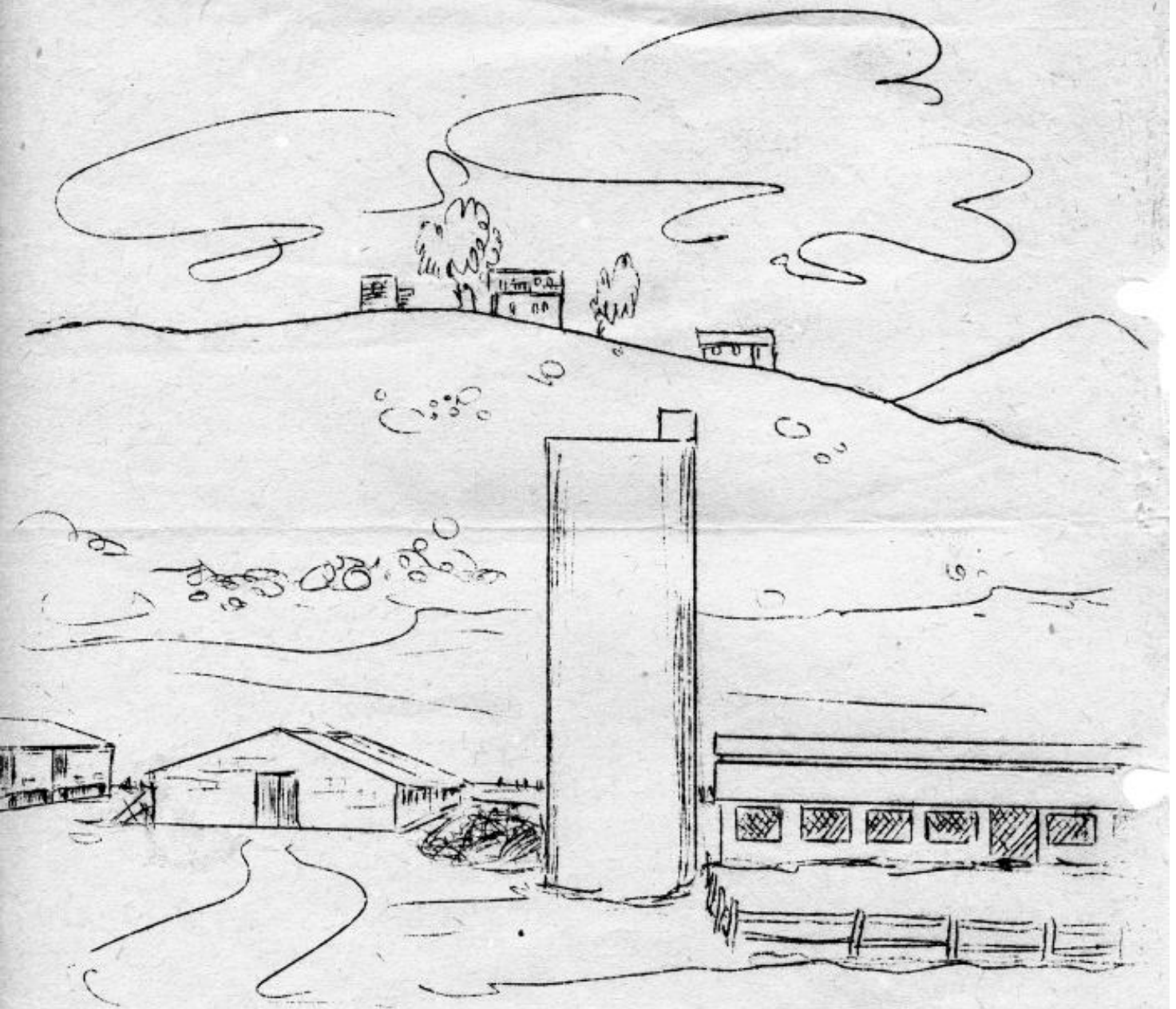

דברי הכפר

ונסעתי על אדמתם ולא ייבטשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם...
(עמוס ט' 15)

=====

לכל חברינו

ליום התמישנות ה-11

בא"ר ברכה .

12. על אחת כמה וכמה קשה לחוש כהתפתחות של מקום שלא יוצאים ממנו מראש-השנה עד ראש-השנה. נחוסף עוד צריך, עוד בית ועוד לול - והנה כפר. נשאל עוד עץ ועוד גדר חיה - והי' לך נוי. מקומץ בתים בין סלעים וקוצים נהפך המקום במרוצת הזמן לישוב נאה. ירסנו הרוטנים שאפשר היה לעשות יותר, אבל אל לנו לשכוח את הקשיים האוביקטיביים ואת החשב הלא-קטן. חלק גדול בהשג זה כחברה שהיא, על כל מגרעותיה וחולשותיה, מבוססת ויציבה. נאחל לעצמנו התפתחות וגידול פנימי וחיצוני עד 120 שנה, לנו ולבנינו עד סוף הימים.

מתוך אוצר האגדה

לא יהא אדם ער בין הישגים ולא ישן בין הערים; ולא כוכה בין השוחקים ולא שוחק בין הבוכים; ולא יושב בין העומדים ולא עומד בין היושבים; ולא קורא בין השונים ולא שונה בין הקוראים. כללו של דבר, אל ישנה אדם ממנהג הכריות.

כך אמר להם הקדוש-כרוך-הוא לישראל: בני, מה אני מבקש מכם?
הא, איני מבקש אלא שתהיו אוהבים זה את זה ותהיו מכבדים זה את זה.

סקר דמוגרפי על הרכב האוכלוסיו.

ס"ח	71	71	
139	61	78	
7	4	3	חברים
3	2	1	מועמדים
6	5	1	אורחים עובדים
12	4	8	הורי חברים
4	-	4	גרעין "איתנים"
124	66	58	שכירים (חושבי המקום)
295	142	153	ילדים
			ס"ה

[illegible]

לפי ארץ הלידה

12	אוסטרליה הולנד	1.
14	אוסטרליה	2.
1	ארה"ב	3.
1	בלגיה	4.
1	דרום-אפריקה	5.
1	הודו	6.
2	הונגריה	7.
120	הממלכה המאוחדת	8.
8	ישראל	9.
4	מרוקו	10.
1	עירק	11.
4	פולניה	12.
1	צ'כוסלובקיה	13.
7	צרפת	14.
4	רומניה	15.
1	שווייצריה	16.
1	טימן	17.

171 ס"ה

5	אוסטרליה	1.
5	אוסטרליה	2.
2	אירלנד	3.
1	ארה"ב	4.
2	כלביה	5.
26	גרמניה	6.
1	הודו	7.
2	הולנד	8.
2	הונגריה	9.
	הממלכה המאוחדת	10
72	אנגליה	
3	וולס	
15	סקוטלנד	
90		
1	טורקיה	11
9	ישראל	12
4	מרוקו	13
1	עירק	14
11	פולניה	15
1	צ'כוסלובקיה	16
2	צרפת	17
3	רומניה	18
2	רוסיה	19
1	טימן	20

171 ס"ח

חלוקה לפי שנות העליה (מבוגרים בלבד).

מספר העולים	שנת העליה	ילידי הארץ
8	1939	
2	1940	
1	1945	
21	1946	
25	1947	
26	1948	
19	1949	
6	1950	
6	1951	
5	1952	
3	1953	
2	1954	
2	1955	
9	1956	
18	1957	
11	1958	
5	1959	(מחצית ראשונה)
171		סה"כ

A 10x10 grid of dots forming a diamond shape, representing a 10th-order triangular lattice. The dots are arranged in a hexagonal pattern, with the central dot being the origin (0,0). The dots are arranged in a 10x10 grid, with the central dot being the origin (0,0). The dots are arranged in a hexagonal pattern, with the central dot being the origin (0,0).

חלוקת גילי הילדים.

שנתון	כנים	בנות	ק"ח
1944	2	3	5
1945	4	2	6
1946	-	2	2
1947	3	2	5
1948	2	2	4
1949	3	5	8
1950	4	4	8
1951	7	4	11
1952	2	9	11
1953	3	5	8
1954	4	5	9
1955	6	5	11
1956	5	3	8
1957	4	9	13
1958	7	5	12
1959	2 (מחצית)	1	3
סה"כ	58	66	124

$\% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \underline{\text{S}} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S} + \% \text{ S}$

אנחנו יוצאים להתיישבות.

(פרקי זכרונות.)

.1948 ۲۲۲

המצב בארץ מעורפל. הבריטים יוצאים ומעבירים את רוב המקומות האסטרטגיים לידי הערבים. צבאות ערב מתרכזים בגבולות הארץ וכתוצאה המצב מתוח בכל הארץ. אנחנו יושבים כחדרה. איננו יודעים מה יהיה גורלנו. פתאום מופיע חיים גבתי ומודיע לנו שאנו יוצאים להתישבות. המצב דורש נקודת חדש בגבול הסורי, מזרחה מראש-פינה. שוררת התרגשות גדולה, כי הדבר בא לנו כהפתעה. אך המוסדות אינם משאירים לנו הרבה ברירה, ולמחרת יוצאת משלחת לבדוק את המקום.

שמעאל, י'וני, יצחק עדר, כטי קסלמן (עכשיו דארי) ואני הגענו

לראש-פינח. שם הצטרף אלינו יצחק חנקין, מפקדה של טובה, כמורה-דרך להראות לנו את מקום הנקודה.

עלי להגיד שלא ראינו הרבה. כשחגענו לסיבוב היורד למנסורה, מקום הכרם של היום, הראה לנו מורה-חדרך את חורבות הכפר ואמר: "הלאה לא כדאי ללכת, כי לא ידוע מי יושב שם?". הכל היה טוב ויפה. להגיד את האמת, אפילו את חאכנים לא ראינו, כי הכל היה מכוסה גידולים או צמחיה אחרת. אינני יודע בדיוק מה היה תפקידנו: האם לשקול אם המקום מתאים או לא. אינני חושב שהיינו מסוגלים לשקול דבר זה, ובעצם לא איפשר המצב שום שיקולים. חורבנו הביתה, מסרנו על מה שראינו ויצאנו להתישבות.

שקולנים. החרבנו הכיתה, מסרנו על מה שאנין ויצאנו לחתונה. בראוני כאן לספר על חלקי ביציאתנו זו להתישבות. יום לפני היציאה נשלחתי לחל-אביב סנקר משורייין להוביל מים מראש-פינה למקום. למה בחרו דווקא בי אינני יודע, כי זה שנתיים שלא נבעתי בהגה. קבלתי מסמך המעיד שהנני נהג ותיק, פקודה מסירה לקבוצת "הבונים": 1 סנקר משורייין על ארבעה בלגלים (חמישי לא היה; אמרו שאין צורך). התיצבתי כמוסך מסוים בחל-אביב ומספתי את הפתק. לאחר שהזינו חרבה גרוטאות גילו את חסנקר. הצטרכו עוד לעשר כמה תקונים סופיים, ואז אני נסעתי.

זכורני שהיתה זאת נסיעה פנטסטית. מתל-אביב לחדרה נסעתי 8 שעות ורוב הזמן שכבתי מתחת למכונה ופתחתי צנורות, מתחתי ברגים, קשרתי חלקים בחוט ברזל ובשני מוסכים בדרך הצטרכתי להחליף חלקים כדי שאוכל להמשיך. לבסוף הגעתי לחדרה. ההתרגשות במחנה היתה מרובה; חברים ארזו חפצים והעמיסו על משאיות. התארגנו והתוכחו. כל אחד היה עסוק, ואיש לא ידע מה מצפה לנו בגליל הילרים, רוב תבחרות עם כמה בתורים עמדו להשאר במקום, והיתר לצאת למחרת צפונה. אחרי מסיבה נרגשת שכבו כולם לישון. אני החלטתי לצאת כמה שעות יותר מוקדם, כידעי שעלי לנהוג את הסנקר תמפוקפק.

השכמתי ונסעתי. לא נסעו אז בדרך המקובלת של היום, אלא חצי קיזמן

נסענו דרך השדות. היה יום קיץ לוהט והתא המשוריין היה חם מאד; ומה שיזכר חשוב מכל, המנוע התחמם אף הוא. כל שעה עשיתי הפסקה של 10 דקות לקרור המנוע. אמנם הקדמתי את יציאת החברים ב-4 שעות, אך במחצית הדרך כבר עברו אותי. כדי להקל במקצת על השעמום אספתי שתי טרמפיסטיות נחמדות, אך הסנקר ה... לא נתן לי מנוחה. לעת ערב הגעתי לראש-פינה עיף אבל שמח שהנני יכול למסור את המפ-לצת הזאת לאלפי.

התארגנו במחניים שחיתת הכסים שלנו. עוד חסרו כמה דברים שמרם הגיעו. גם נשק עוד לא קבלנו. בינתיים ערכו לנו חברי מחניים מסיבה עם הרבה נאומים, בזמן שכולנו חיינו יותר מעוניינים לחטוף קצת שינה, כי זמן עליחנו לנקודה נקבע לשתיים בלילה. בסופו של דבר מצא כל אחד לעצמו מקום לישון, במתכן או במקום דומה; כל אחד עם המחשבות שלו, כי לא ידענו מה מצפה לנו למחרת.

פתאום, כערך כאחת בלילה, העיר אותי מישהו. בדמה שהיה זה שאול מכפר-בלום (שנלווה אלינו ביום זה). הוא אמר לי שעלי לנסוע לחיפה ולהביא סנדר משוריין, כי יתכן שנצטרך אמבולנס. הסתכלתי בו כאלו השתגע. בעוד שעה אנחנו עומדים לעלות להתישבות, הויה שצפיתי לה שנים כה רבות, ובבוא הרגע הנכסף דורשים ממני לוותר על זאת. אמרתי שלא אסע, והתחיל וכוח שבסופו לא נשארה לי עוד ברירה אלא לצאת לדרך. על שאלתי איך אגיע לחיפה באמצע הלילה התקבלה התשובה: "תגש לכביש ותעשה טרמפ"; ובאמת לא חכיתי הרבה זמן. קבלתי טרמפ במשאית שחובילה חפצי ילדי כפר-בלום לבנימינה. עליתי על המשאית עמוסת המורונים ונרדמתי מיד.

את הספור על חמשוריין השני אגולל בעלון הבא.

יצחק פ.

0 0 0 0 0 0

0 0

ל י ל ו ת ר א ש ו ר נ י ת .

=====

הננו מדפיסים מחדש מאמר שהופיע ביום מס. 2 של "הבוניס-מנסורה", ביום-השנה הראשון להתישבותנו, תחת הכותרת "שמירה במנסורה".

חשעה בין-הערכיים. נגמר יום-העבודה. אנו שומעים את צחוק החברים מהמקלחת. כבקר, כשהם יצאו לעבודה, אנחנו ישנו. עתה הגיע תורנו לעבוד. כלי עבודתנו - רוכים, תת-מקלעים ורמונים. אנחנו יוצאים את חדר-האכל בדרך לעמ-דויתנו. אני יחד עם ק. כעמדה מס. 3, צפון-מזרח מהמחנה, ישר ממול לקווי חאויב במשמר-הירדן.

אנו מדלגים על התעלות החפורות ומגיעים במהרה לעמדתנו. שם מסתדרים עד כמה שזה ניתן, אם כי קשה לומר שהתנאים הם נוחים. עלינו לראות ולשמוע מבלי לחיאות או להישמע. כל שעה אנו מסיירים את הקטע שבנינו לבין העמדות השכנות. סיורים אלה עוזרים לנו בהרבה. אין זה מן הדברים הנעימים לעמוד במקום אחד שעות רבות בלילה קר. חשק הגדול המפריד בינינו לבין סוריה עטוף חושך. מלא סלעים, הוא מקשח על תצפיות אפילו לאור היום. עתה - חסיבה שלמה יכולה לחנות בו, מבלי שברגיש כוח. אנחנו מחשבים: כמה קרוב היו יכולים להגיע לגדר התיל שלנו עד שנגלה אותם? ממעמקים נשמע קול עמום, כמו של מפל-מים; זהו הירדן העובר כאן בדרכו לכנרת. אנחנו חולמים על כך שאחרי המלחמה נרד ונסתכל בירדן מקרוב. עיברנו גם חכנית לטיול גדול, לאורך הירדן, דרך שדות-אורז, מסביב לכנרת עד לעין-גב.

פתאום שומעים יריות מכיוון משמר-הירדן. כנראה שומר ערבי עצבני. אנחנו בכל זאת חופסים מחסה; אין להסתכן כשהאויב כה קרוב. השעות זוחלות. רוח מזרחית קרה נושבת ומרעידה אותנו, למרות הסוודרים והמעילים שאנו מתעטפים בהם.

"אין אלה חיים לבחור יהודי", מעיר חברי אחרי שתיקה של שעה. הוא כחור שקט מטבעו, והשמעת משפט קלאסי זה מצדו מראה לי שגם הוא חש את הרו המזרחית ומושפע כמוני ע"י המתיחות של החושך הכמיר. אגו רואים את אורות המכוניות בכביש דמשק בדרכם למשמר-הירדן. הן נושאות אספקה לכוחות הסוריים החונים שם, שיירות אלו יורדות לילה לילה. יש משהו מקסים בנקודות-אור קטנות אלו השוכרות את החושך. אנו כמעט אוחדים אותם למרות ידיעתנו שהן שייכות לאויב.

היה אצלנו עד כה בדרך כלל. כדי לאפשר בצוע תכנית זו יש צורך ליישר את כל חשטחים שלנו ולסדר
היו עליון, המונע התאספות עורפי הגשמים בחרף ומכטיח יבוש יותך מהיר
ויותר מוקדם של השכבה העליונה באביב. התחלנו בסתיו שעבר בכיוון זה והספק-
נו ליישר ולנקז 230 ד'. חחרף לא היה רגיל מבחינת חלוקת הגשמים, וירדה כמו-
גשם רצינית די מאוחר בעונה. זה מנע אפשרות של הערכת הצלחת פעולת-הנקיז
וגם הפריע בתכנית הזריעה שלנו באביב - 150 ד' כותנה ו-130 ד'; אספסת.
היות והגשמים חפריעו לעיבוד השטחים באביב המוקדם, כדי לשמור על
נקיון מעשבים, נסינו שיטה של ריסוס מהאוויר. לרוע מזלנו היתה חשנה גם-כן
תקופה של קור שחפריע לפעולה זו, והצלחתה רק היתה חלקית כזה שעשבים רחבי
העלים אך לא חדגניים.

כתוצאה מכך לא היה מצב חשטח אידיאלי ולוח הזמנים לא איפשר זמן
להכנה חכי טובה. בכל זאת החלטנו להמשיך בתכנית הזריעה. הספקנו לזרוע 75 ד'
כותנה (יותר חשטח היה מעושב מדי), וכך איחרנו בשבוע את תאריך הזריעה האידא-
לי. כעת חשטח מתפתח יפה, חוץ מחלקים שבהם יש לנו עוד קצת צרות עם עשבים,
שירשו פעולת עישוב נוספת.

בנוגע לאספסת, התאריך הנכון לזריעה באביב הוא חדש מרץ. היות ועד
סוף אפריל טרם הצלחנו לזרוע, עמדה חשאלה אם לזרוע בכלל, או לדחות את הזריעה
לסתיו. אחרי חתייעצות החלטנו לזרוע בכל זאת. הזריעה כשלעצמה הצליחה והנביטה
היתה יפה. כמו שהזכירו אותנו, היתה הסכנה ממוזיקים והיו 2 התקפות זחל
"לפיגנה": הראשונה, לא רק שעשתה נזק ע"י כרסוס, אלא בגלל הגיל הצעיר של
האספסת גם עכב את התפתחותה. צרה נוספת - עשבים; כמו בכותנה לא היתה הכנת
השטח לפני הזריעה מספקת, ונצטרך להלחם בעשבים כדי להכטיח את טיב האספסת.
הקציר הראשון שמתחילים בו השבוע, יהיה לשחת; ואם עד לקציר חכא לא נצליח
לנקות את חשטח מעשבים, נצטרך לקצור גם אותו לשחת, שמבחינת חכנסות יכניס
פחות מאשר לייבוש לקמח, שהיא כוונתנו בגידול זה.

בחתאם לתכניתנו להמשיך בפעולת יסור ונקוז, נזרעו בחרף 500 ד'
חטה, שקוצרים אותה עכשו. כשטח זה מקווים לגמור את פעולת היסור כדי לאפשר
זריעת שטח אספסת נוסף בסתיו, והכנה לקראת זריעת כותנה באביב. גמרנו את
חכנת שטח של 115 ד' לזריעת תפוחי-אדמה-סחין שנזרע בעוד חודש וחצי.
כשנה שעברה היו הרבה הפרעות מנזילות בחלק של הקו הראשי. אחרי
בדיקה נמצא שזה נגרם ע"י פעולת בקטריה בקרקע וכתוצאה ממי-התחום חגבוהים.
בחרף האחרון הצטרכו לחוציא את הקו, לתקן אותו ולהניחו על פני הקרקע. אנו
מקווים שבזה נמצא הפתרון לבעיה.

הזמנו את פרופ. הורוביץ, מהאוניברסיטה העברית, לבקר אצלנו לשם
התייעצות בענין מחזור הגידולים החדש שקבענו כחלסה. השבוע חתקיים בקור זה.
בסיכום, חוהלס שיש צורך בתקופת-מעבר של 3 שנים עד שנגיע לתכנית תשכ"ב
כשלמותה, ואז יהיה לנו 350 ד' כותנה, 250 ד' אספסת, 150 ד' ת"א; יתר חשטח
יהיה פנוי ליבוש והכנה.
עוד עומדת לפנינו בעיה החריש העמוק עם פעולת היסור והנקוז. חרי-
זה, חנו שלכ-חשוב כמלחמה המתמדת בעשבים כדי לשמור על נקיון חשטח.
ישראל ד.

x x x x x x
x x x x x x

מ פ י ה ט פ .

על הגובה.

בזמן האחרון מסתובב זוג חדש במשק - שוש בן-צבי ואוכרי מבקרים
בכל החדרים ועורכים סקר של הרהוס המצוי והרצוי. אביב א. שאלה את אמח את
פשר הדבר. אחרי שזאת הסבירה לה, אמרה אביבה:
"חשכתי ששרה בחופש ושוש
מספלת באוכרי, כי הוא כל כך קטן."

מנה גים חדשים.

כפי שידוע אולי לחברים מחכה משפחת בן-חנוך לתוספת כמשפחה
בעתיד הקרוב. הסבירו לבת שבכורה (מיה, בת 4) שאמא תצטרך לנסוע לבית-חול
לפני שחתינוק יולד. כשבאו אורחים, פנתה אליהם מיה בהתרגשות וספרה:
"- עוד מעט יהיה לנו תינוק. אבל קודם אמא צריכה לישון עם הרופא."

יהודי, דבר עברית!

מוסי: - "אמנון, תן לי את בגדי אחיר!"
אמנון: "אלה לא בגדי אחיר. אלה בגדי ערב."

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 10

הדרכה הכ"תית.

פעילות מיוחדת במסך השנה.

קב"ל עמוד ב' ברכות דגים וחלטה

חטיבת הנוער של האצ"ח

לימודי מלאכה. ניתנו על ידי רינה כהן לכיתות הגבוהות, ורות גולן בכיתה ע"ה. כחוצצאות אפשר לחזור בתערוכה זאת במועדון החברה. רינה כהן השתתפה ביום עיון למלאכה ומתכונת להשתלם. יותר בימי החופש.

ריתמיקה, חידוש חשוב הוא בשעורי ריתמיקה חד-שבועיים שניתנים על ידי מורה מבוחר (לוסי וובר).

פעולות בעת יד.

קבוצת אריה - עונתה בשנת הברכה ללמוד באולת השחר. הם יצאו
כל בקר ויחדר בשעות הצהריים.

וצבי. כמה מהעבודות, בעיקר עבודות עץ, ברמה מקצועית ממש.

מסיבת סיום בית הספר.

חדר האוכל מלא מפה אל פה - בוסף הדוחק הריגיל על הכספלים, יש עוד איזו אנדרלומוסיה של ידים ורגליים על הרצפה ליד הבמה, שבעליהן הכיתות הנמוכות, מחכות בהתרגשות ובקצף רוח להתחלת ההופעות. אחרי ברכה קצרה משם עבר נמלך אדם צעיר ויפה, עורו ויחידה נמרצת, שחלף על פניהם.

מאה אשר, והדלקת נרות השבת, עלתה על הכמה בדהרה, מקהלה מקובצת מכל הכיתות, בניצוחו של לולו הם טרו — מה בדיוק הם טרו, היה קטח לי להכחין, בעיקר, כי התרכזתי על כל השיניים החסרות של קבוצת עשור, שעמדו בשורה הראשונה. נקוה שגם השיניים וגם השירה יתחזקו עד לשנה הבאה.

אם השבחים למקהלה מסוייגים במקצת, אין הדבר כך לגבי נגינת החלילים. טס הרגשנו יפה בהתקדמות בכל הרמות ויש לשבח ילדים ומורים כאחד, על המאמץ שהשקיעו בלי ספק בהכנה. ראוי לציון נגינתה הנאה של בחיה כפסנתר.

קבוצת עשור הפליאה את כלם בהצגה תנ"כית על פי סיפורי יוסף. קטנים אלה, שרק לפני שנה יצאו מהגן, דקלמו בשטף ובכירור פסוקים שלמים וכמה מהם הראו אף כשרון משחק. לפני ההצגה אמרה לי אחת הילדות "אנחנו עוד לא כל כך יודעים את התפקידים, אבל שושנה אמרה, שתלחש לנו". אולי שושנה לחשה — אנחנו בכל אופן לא הרגשנו אותה וכולם עמדו יפה במבחן.

הופעה ממין אחר לגמרי הביאה לנו קבוצת עופר. וטוב עשו המורים, שבחרו בשתי הצגות שונות כל כך. מחזה עליו זה על ילד שהחליף מקומות עם תן כדי לשוטט בלילות בשרה, נתן לילדים הזדמנות, להתבטא באופן אישי יותר. כפי שחבר אחד העיר — הם שחקו את עצמם, ודבר זה נתן להופעה סביביות וקלות. הליצנים "המקצועיים" באו על שכרם, כמובן. להצגה שלוש מערכות והופגן בה הישג יפה לעבודת צוות טובה מאד.

הריקודים של בנות כיתות אריה וצבי חרגו המעט מהמסגרת ה"עממית" המקובלת. היה בהם מיזוג של ריקוד וריתמיקה — פעם בעזרת פנסים צבעוניים ופעם בעזרת "הולה-הופ". הם נעו לצלילי הפסנתר ואם עדיין לא הגיעו לאחידות תנועה של בנות הכלט, הרי כפתה על כך שמחת החיים שלהן. כולנו נוכחנו לדעת, שהילדות הגדולות שלנו נהפכות לאט לאט לנערות.

גם הילדים מכיתת צבי הפגינו לפנינו משהו מלימודי הריתמיקה, שקיבלו במשך החדשים האחרונים.

בסיום הערב חזינו ב"הצגת גברים" של קבוצת אריה. הם נחרו בהוי צבאי, מפני שהם יכנסו (לפי אשה) בעוד 4 שנים לצבא! בנים אלה, שקולותיהם מוחילים להשכר, מיחיבים בכל אופן לשחק מאשר לטיר. והיה זה נחמד ודקצת מוז לראות אותם מופיעים במין מערכון, שהורגלנו לכמותו במחנות הקיץ שעברו.

סך הכל שבענו נחת המפספוסים שלנו, שמשיכו בדרכם הסוכה ויגדלו לאושר ולמעשים טובים.

אנבה.

חוספת לספורט:

=====

המשורר נושא שיר קינה ושופך דמעות כמים על"ההפסד ה:
בכבוד" בשיעור 2:7

ואיך שאגנו וקפצנו ונפלנו על צואר רענו כשומענו, הוי, כי טוף כל טוף הצלחנו להכניע ואיך תוך רגעים מספר נסחה צחוקנו. ואיך קדר מלילה-אין-כוכב עלינו הרקיע.	איכה חטפנו שבע, הוי, איכה חטפנו! עורה שירי וקינוח והי הגיע איכה נשטפנו שם איכה נשטפנו! איכה קבלנו שם הרבה יותר מן המגיע?
איכה חטפנו שבע, הוי איכה חטפנו איכה תפרה את שערנו התופרת איכה שופשפנו שם, איכה שופשפנו! איכה הוברר לנו כי אין, כי אין לנו נבחרת.	איכה ישבנו כאן ליד המקלטים דופק לבנו אוכלים את צפרנינו ומחפילים לנש שלא קרה שום שומעים את נחמיה ואפר על ראשנו. הוי, נחמיה, איכה נחנק קולו של נחמיה שם. איכה שמענו את קולו של ההמון ההוא מריע ונשטפנו כאן כנדה מהעופרת איכה שמענו טוב ושוב את נחמיה מודיע כי עוד אחד קרע את שערנו הזקוק לחוט ומחט ותופרת.